

Eternitatea iubirii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- S-au sfâșiat dantele-n trena nopții
Și stelele atârnă peste geam,
Tăcerea-i grea ca pânza de păianjen.
Nici timpul nu mă scrie, nu mai am

Răbdare până mâine... Cine știe
De-o să existe mâine pentru noi?
Vom adormi pe coala de hârtie
Și ne-om trezi sub ropote de ploi.

Zulufii mei împrăștiați pe pernă
Ca niște șerpi, ce-i bine și ce-i rău
Te-or învăța, ca dragostea-i eternă
Și pentru mine are chipul tău.

- E noaptea grea, bătută cu smaralde,
Mă-ndeamnă s-o descopăr pas cu pas,
Aș încerca, dar când nu ești cu mine
Măsor tristețea lumii c-un compas.

Îți scriu târziu pe tâmpla lunii versuri,
Las tocul să alunece pe coli
Și fac, iubito, uneori demersuri
Să fie timp de vise și la poli.

Te-aștept, cu primul înger de zăpadă,
La șemineu cu un pahar de vin,
Tu lasă întunericul să-ți cadă
Din părul lung și hai în baldachin.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș